> Owocem zaś Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, życzliwość, dobroć, wiara; Łagodność, powściągliwość. Przeciwko takim nie ma prawa.
>
> *— Galacjan 5:22-23*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: dobroć, błogosławieństwo, zyczliwosc, prawo, samokontrola, Duch

Interpretacja:
W Liście do Galatów znajdujemy niezwykłe wersety *Galacjan 5:22-23*, które mówią nam o owocu Ducha. Według apostoła *Pawła* cnoty te opisują działanie *Ducha Świętego* w naszym życiu.

Miłość

Miłość jest pierwszym owocem wymienionym na tej liście i najważniejszym ze wszystkich. *Jezus* nauczał, że miłość jest największą cnotą; dlatego też jest ona wspominana w tak wielu miejscach w Biblii. Miłość to coś więcej niż tylko uczucie; to wybór, którego dokonujemy każdego dnia, by kochać innych tak jak samych siebie – nawet wtedy, gdy na to nie zasługują.

Radość

Radość to szczęście, które odczuwamy w sercach dzięki błogosławieństwom, jakimi obdarzył nas Bóg. Ten owoc Ducha nie jest jedynie przelotnym czy chwilowym szczęściem, lecz głęboką radością płynącą z Bożej obecności. Radość ta nie zależy od okoliczności, w jakich się znajdujemy, lecz od naszej relacji z Bogiem.

Pokój

Pokój, który daje nam Duch, to wewnętrzny spokój mogący płynąć jedynie z pewności, że trwamy w Bożej woli. Mimo prób i trudności, z jakimi możemy mierzyć się w życiu, pokój zapewniany przez Ducha pozwala nam iść naprzód z ufnością, że Bóg panuje nad wszystkim.

Cierpliwość

Cierpliwość to owoc Ducha, który pozwala nam z radością znosić życiowe wyzwania i trudności. Cnota ta przypomina nam, że Bóg ma doskonały plan dla naszego życia i że nie powinniśmy tracić cierpliwości, gdy sprawy nie układają się po naszej myśli.

Życzliwość

Życzliwość to owoc Ducha, który skłania nas do okazywania dobra i łagodności innym, nawet gdy na to nie zasługują. Pozwala nam ona stawiać potrzeby bliźnich ponad własnymi i przypomina, że każdy człowiek jest wartościowy i godzien miłości.

Miłosierdzie

Miłosierdzie to owoc Ducha, który pobudza nas do czynienia dobra wobec innych, nawet w drobnych sprawach. Cnota ta przypomina nam, że każdy akt życzliwości – choćby wydawał się nieistotny – ma głęboki wpływ na życie ludzi.

Wiara

Wiara to ufność pokładana w Bogu i Jego planie dla naszego życia. Skłania nas ona do wierzenia w to, czego nie widzimy, oraz do ufności, że Bóg panuje nad wszystkim.

Łagodność

Łagodność to pokora i uległość, które są niezbędne do budowania zdrowych relacji z Bogiem i innymi ludźmi. Osoby łagodne potrafią znosić zniewagi i krytykę, nie ulegając gniewowi. Łagodność pomaga nam również mądrze przyjmować pouczenia i korygować swoje postępowanie, gdy jest to konieczne. Dzięki łagodności upodabniamy się do *Chrystusa*, który był doskonałym wzorem łagodności i pokory.

Panowanie nad sobą

Panowanie nad sobą pozwala nam zapanować nad własnymi impulsami i pragnieniami, dzięki czemu unikamy pokus i grzechu. Wstrzemięźliwość pomaga nam brać odpowiedzialność za nasze ciało, emocje i myśli. Wbrew powszechnym wyobrażeniom, panowanie nad sobą nie oznacza życia pozbawionego przyjemności, lecz życie w granicach zdrowego rozsądku i równowagi. Uczy nas ono czerpać radość z tego, co dobre, bez popadania w skrajności czy uzależnienia.

Związek między Prawem a cnotami

Galacjan 5:22-23 stwierdza, że przeciwko tym cnotom nie ma prawa. Oznacza to, że w Bożym Prawie nie ma nic, co by się z nimi sprzeciwiało; przeciwnie – Prawo je wspiera. Boże Prawo wzywa nas do pokory i panowania nad sobą, gdyż postawy te sprzyjają pokojowi i sprawiedliwości w społeczeństwie.

Prawo przypomina nam również o tym, jak bardzo potrzebujemy Bożej łaski i przebaczenia. Gdy czujemy pokusę, by stracić panowanie nad sobą lub zachować się arogancko, Prawo przypomina nam, że do czynienia tego, co słuszne, potrzebujemy Bożej pomocy i siły. Owoce Ducha Świętego możemy pielęgnować jedynie dzięki sercu przemienionemu przez Boga i wypełnionemu Jego miłością.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dlatego więc, dopóki mamy czas, czyńmy dobrze wszystkim, a zwłaszcza domownikom wiary.
>
> *— Galacjan 6:10*

Książka: Nowy Testament / Galacjan

Tematy: dobroć, wiara, zyczliwosc, bliźni

Interpretacja:
Biblia zawiera wiele pouczeń na temat tego, jak prowadzić życie zgodne z wolą Bożą. List do *Galatów 6:10* przypomina nam, jak ważne jest czynienie dobra innym, a zwłaszcza członkom naszej duchowej rodziny.

Wezwanie do czynienia dobra wszystkim ludziom

W Liście do *Galatów 6:10* apostoł *Paweł* przypomina o znaczeniu czynienia dobra każdemu człowiekowi. Jest to kluczowe biblijne przesłanie, gdyż uświadamia nam ono, że wszyscy jesteśmy równi wobec Boga i powinniśmy traktować innych z miłością oraz szacunkiem. Czynienie dobra może przybierać różne formy: możemy pomagać potrzebującym, okazywać życzliwość, zapewniać wsparcie emocjonalne, dodawać otuchy słowem i tak dalej. Ostatecznie, czyniąc dobro wszystkim, pielęgnujemy w sobie miłość i współczucie, jednocześnie odzwierciedlając Bożą życzliwość wobec innych.

Znaczenie pomocy członkom duchowej rodziny

Choć czynienie dobra wszystkim ludziom jest ważne, wspomniany werset podkreśla również istotę pomagania tym, którzy należą do wspólnoty wiary. Oznacza to, że musimy wspierać naszych braci i siostry w wierze, służyć im pomocą i dodawać im otuchy w ich drodze z Chrystusem. Wezwanie to jest również ważne, ponieważ przypomina nam, że stanowimy część wspólnoty wierzących. W obliczu życiowych trudności i prób nasi bracia i siostry w wierze często okazują nam wsparcie i zachętę; dlatego powinniśmy być gotowi, by odwzajemniać to dobro.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Kto wyrządzi wam zło, jeśli będziecie naśladowcami dobra?

> — *I Piotra 3:13*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: dobroć, zlo, praca

Interpretacja:
Biblia jest niewyczerpanym źródłem nauk i refleksji, które mogą pomóc nam prowadzić pełniejsze i szczęśliwsze życie. Jeden z najbardziej wymownych wersetów dotyczących dobra i zła znajduje się w Pierwszym Liście św. Piotra 3:13.

Co oznacza dążenie do tego, co dobre?

Dążenie do dobra oznacza życie zgodne z wartościami moralnymi i etycznymi, których naucza Biblia. Wiąże się to z uczciwością, sprawiedliwością, współczuciem, życzliwością, szacunkiem, cierpliwością i odpowiedzialnością. Oznacza również postępowanie w duchu prawości, unikanie krzywdzenia innych oraz nieustanną troskę o dobro naszych rodzin, przyjaciół i całego społeczeństwa.

W świecie, w którym dominującymi wartościami zdają się być egoizm i chciwość, dążenie do dobra może wydawać się trudnym zadaniem. Musimy jednak pamiętać, że Bóg obdarzył nas zdolnością wyboru między dobrem a złem i że zawsze możemy wybrać właściwą drogę, jeśli tylko szczerze tego pragniemy.

Co to znaczy, że nikt nie może nam zaszkodzić?

To pytanie, postawione przez apostoła *Piotra*, skłania nas do refleksji nad Bożą opieką, jakiej doświadczamy, gdy staramy się czynić to, co słuszne. Jeśli postępujemy sprawiedliwie i z miłością, możemy być pewni, że Bóg jest z nami i będzie nas chronił przed niebezpieczeństwami oraz zagrożeniami, z jakimi możemy się zetknąć.

Nie oznacza to, że unikniemy trudności czy cierpienia; oznacza natomiast, że dysponujemy siłą i Bożą ochroną, niezbędnymi do pokonania wszelkich przeszkód i przeciwności losu. Podążając drogą dobra, możemy mieć pewność, że nigdy nie idziemy

sami i że Boża pomoc jest zawsze przy nas.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Podobnie też kobiety niech się zdobią ubiorem przyzwoitym, ze wstydliwością i umiarem, nie z zaplatanymi włosami albo złotem, albo perłami, albo kosztownymi strojami; Lecz dobrymi uczynkami, jak przystoi kobietom, które uznają się za pobożne.
>
> *— I Tymoteusza 2:9-10*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: dobroć, piękno, odziez, materializm, adoracja

Interpretacja:
Ten werset zachęca nas do refleksji nad naszym wyglądem i tym, jak prezentujemy się światu. Choć można go interpretować na różne sposoby, jego ogólne przesłanie mówi, że powinniśmy ubierać się skromnie i prosto, unikając ostentacji oraz przesady. Warto zauważyć, że nie oznacza to konieczności noszenia ubrań pospolitych czy nieatrakcyjnych; strój powinien być raczej *stosowny, pełen szacunku i elegancki*.

W *wersecie 10 Paweł* podkreśla, że kobiety powinny dawać świadectwo swojej pobożności poprzez *dobre uczynki*. Należy zaznaczyć, że Paweł nie ogranicza znaczenia dobrych uczynków wyłącznie do kobiet; przeciwnie – praktyka ta powinna być udziałem wszystkich wierzących, bez względu na płeć.

„Pobożność” to termin określający postawę i zachowanie osoby prowadzącej życie pełne oddania Bogu i religijności. *W kontekście chrześcijańskim pobożność koncentruje się na wielbieniu Boga, szacunku dla Jego Słowa oraz przestrzeganiu Jego przykazań*.

Paweł rozumie, że prawdziwa pobożność nie jest jedynie kwestią zewnętrznego wyglądu, lecz aktywną praktyką życiową, przejawiającą się w dobrych uczynkach. Dobre uczynki obejmują wszelkie działania podejmowane dla dobra innych – czyny zakorzenione w miłości i duchu służby, a także oparte na naszych zasadach i przekonaniach. Praktykowanie pobożności bez dobrych uczynków jest pozbawione sensu; świadczy o religii pustej, opartej jedynie na pozorach i formalnościach. Prawdziwa pobożność skłania nas do ukazywania Bożej miłości poprzez nasze czyny i zachowanie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A Bóg ma moc udzielić wam obficie wszelkiej łaski, abyście, mając zawsze wszystkiego pod dostatkiem, obfitowali we wszelki dobry uczynek.
>
> *— II Koryntian 9:8*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: dobroć, błogosławieństwo, dawanie, otrzymywanie, praca, troska

Interpretacja:
Fragment *II Koryntian 9:8* pochodzi z drugiego listu apostoła *Pawła* skierowanego do wspólnoty chrześcijańskiej w Koryncie (Grecja). List ten powstał około 55–56 roku n.e. W omawianym wersecie Paweł zachęca Koryntian do zebrania darów dla ubogich chrześcijan w Jerozolimie.

Interpretacja

W tym wersecie Paweł wskazuje na dobroć Boga, który obdarza wierzących łaską niezbędną do czynienia dobra. Boża łaska nie jest jedynie zwykłym darem – stanowi

przejaw Jego mocy. Paweł podkreśla, że Bóg jest w stanie udzielić łaski w obfitości i że wierzący powinni Mu ufać, wierząc, iż zapewni On wszystko, co potrzebne do pełnienia dobrych uczynków.

Boża łaska

Boża łaska jest czymś, czego wszyscy potrzebujemy w naszym chrześcijańskim życiu. Musimy polegać na Bogu, ufając, że dostarczy On wszystkiego, co niezbędne do wykonywania dobrych dzieł. Choć należy pamiętać, że nasze zbawienie nie zależy od własnych uczynków, lecz od ofiary *Chrystusa* na krzyżu, nie oznacza to, że powinniśmy zaprzestać czynienia dobra.

Gdy w kwestii energii i zasobów potrzebnych do dobrych uczynków polegamy na Bogu, stajemy się zdolni do dokonania rzeczy, które w innym przypadku byłyby niemożliwe. Powinniśmy ufać Bogu i szukać Jego wsparcia, gdy napotykamy sytuacje wydające się nie do pokonania. Warto prosić Pana, aby nas umacniał i dostarczał narzędzi niezbędnych do wykonywania Jego dzieła.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dlatego też, dokładając wszelkich starań, dodajcie do waszej wiary cnotę, do cnoty poznanie; Do poznania powściągliwość, do powściągliwości cierpliwość, do cierpliwości pobożność; Do pobożności braterską życzliwość, a do życzliwości braterskiej miłość.
>
> *— II Piotra 1:5-7*

Książka: Nowy Testament / II Piotra

Tematy: dobroć, wiara, miłość, bliźni, relacje, samokontrola

Interpretacja:
Wiara jest jednym z fundamentów naszego chrześcijańskiego życia, jednak często skupiamy się na niej tak mocno, że zapominamy o innych cechach, które również musimy pielęgnować, aby prowadzić życie pełne i zgodne z wolą Bożą.

Cnota

Pojęcie cnoty znane jest od starożytności i odnosi się do przymiotów moralnych, dzięki którym człowiek zasługuje na szacunek i podziw. W tym kontekście rozumiemy, że wezwanie do uzupełnienia wiary cnotą jest wezwaniem do bycia ludźmi, którzy nie tylko wierzą w Boga, ale także w codziennym życiu urzeczywistniają Jego wartości i zasady.

Rozeznanie

Gdy już zrozumiemy, jak ważne jest wzbogacenie wiary o cnotę, wspomniane wersety zachęcają nas do dalszego rozwoju i dodania do niej wiedzy. Wiedza ta oznacza nie tylko poszerzanie wiadomości o Bogu i Jego Słowie, ale także posiadanie praktycznego zrozumienia, jak żyć w tym świecie zgodnie z Bożymi wartościami i zasadami.

Panowanie nad sobą

Jednak sama wiedza nie wystarczy; potrzebujemy również panowania nad sobą. Oznacza to umiejętność powściągliwości i podejmowania decyzji w oparciu o to, co uważamy za słuszne, zamiast ulegania chwilowym impulsom czy zachciankom. Panowanie nad sobą to cnota, która znajduje zastosowanie w każdej dziedzinie naszego życia – od zarządzania finansami po sposób, w jaki traktujemy innych.

Cierpliwość

Jak jednak rozwijać w sobie panowanie nad sobą? Jednym ze sposobów jest praktykowanie cierpliwości. Cierpliwość bywa trudna do osiągnięcia, zwłaszcza w dzisiejszym społeczeństwie, które nieustannie dąży do natychmiastowego zaspokojenia pragnień. Pozwala nam ona czekać i wytrwać nawet w trudnych chwilach, a także

zachować wierność naszym celom mimo przeszkód i niepowodzeń.

Pobożność

Pobożność to postawa pełna czci i oddania wobec Boga. Jest to niezwykle ważna cecha, która pomaga nam zachować właściwe spojrzenie na życie i kieruje nami przy podejmowaniu decyzji. Pobożność uświadamia nam również, że nie jesteśmy na tym świecie sami, lecz mamy bezpośrednią więź z Bogiem, który nas kocha i nieustannie prowadzi.

Życzliwość braterska

Życzliwość braterska oznacza miłość i lojalność wobec innych wierzących. Cnota ta wzywa nas do głębokiej i szczerej miłości do innych chrześcijan – tak, jakby byli członkami naszej własnej rodziny. Wzywa nas do oddania i miłości wobec wspólnoty wierzących. Mamy okazywać sobie wzajemną życzliwość i troskę, zachęcając się nawzajem i wspierając w trudnych chwilach. Miłość braterska przynagla nas do niesienia wsparcia, pomagania potrzebującym oraz budowania silnej, zjednoczonej wspólnoty zakorzenionej w miłości *Chrystusa*.

Miłość

Miłość jest zwieńczeniem i celem wszystkich innych cnót. To najważniejsze przykazanie, jakie pozostawił nam *Jezus*, oraz najjaśniejszy dowód na to, że jesteśmy Jego uczniami. Miłość stanowi najwyższą wartość chrześcijańską, ponieważ sam Bóg jest miłością. Doświadczanie Bożej miłości uzdalnia nas do głębokiego i bezinteresownego kochania innych oraz pomaga nam naśladować doskonałe współczucie i miłosierdzie *naszego Pana, Jezusa Chrystusa*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Tak mówi PAN: Stańcie na drogach, spójrzcie i pytajcie o stare ścieżki, gdzie jest ta dobra droga – i idźcie nią, a znajdziecie odpoczynek dla waszej duszy. Lecz powiedzieli: Nie pójdziemy.
>
> — *Jeremiasza 6:16*

Książka: Stary Testament / Jeremiasza
Tematy: dobroć, odpoczynek, dusza

Interpretacja:
W Księdze *Jeremiasza* odnajdujemy liczne proroctwa i nauki, które wciąż wywierają głęboki wpływ na nasze codzienne życie. Jednym z najważniejszych wersetów jest fragment z Księgi *Jeremiasza 6:16*, w którym Bóg wzywa nas, byśmy się zatrzymali i zastanowili nad obraną drogą.

Wezwanie do szukania dawnych ścieżek

W tym biblijnym fragmencie Pan wzywa nas, byśmy stanęli na rozstajach, szukali dawnych ścieżek i pytali o nie, odnaleźli właściwą drogę oraz zaznali ukojenia dla naszych dusz. Jest to zaproszenie do refleksji nad własnym życiem i podjętymi decyzjami, do czerpania z mądrości i doświadczenia naszych przodków oraz do odnalezienia sposobu życia zgodnego z Bożym zamysłem.

Odpowiedź ludzkości

Mimo tego pełnego miłości wezwania, odpowiedź ludzkości pozostaje niezmienna: „Nie pójdziemy tą drogą”. Często opieramy się zmianom w naszym postępowaniu i sposobie myślenia, woląc podążać własną ścieżką. Trudno nam przyjąć do wiadomości, że nasz styl życia może być błędny i że konieczna jest zmiana.

Poszukiwanie właściwej drogi

Jeśli szczerze poszukujemy właściwej drogi, potrzebujemy pokory i gotowości do przyjęcia zmian, do których wzywa nas Bóg. Możemy szukać wskazówek u naszych duszpasterzy i duchowych przewodników, zgłębiać Pismo Święte oraz modlić się o Boże prowadzenie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dobry jest PAN – warownia w dniu ucisku; zna tych, którzy mu ufają.
>
> *— Nahuma 1:7*

Książka: Stary Testament / Nahuma
Tematy: dobroć, ochrona, bezpieczenstwo, zaufanie

Interpretacja:
Księga Nahuma jest jedną z dwunastu ksiąg prorockich *Starego Testamentu*; opisuje ona upadek imperium asyryjskiego i zapowiada zagładę tego narodu. *Prorok Nahum* ukazuje Pana jako sprawiedliwego Sędziego, który przywraca pomyślność ludowi Bożemu, a na jego ciemięzców sprowadza zgubę. Werset *Nahuma 1:7* podkreśla Bożą dobroć pośród cierpienia.

Hebrajskim słowem określającym tę dobroć jest "*hesed*", co oznacza niezachwianą miłość i wierność. Odnosi się ono do trwałej lojalności i życzliwości Boga wobec Jego ludu. W chwilach udręki, gdy wszystko wydaje się mroczne i pozbawione nadziei, Bóg jest naszą siłą – Skałą, na której możemy polegać i w której znajdujemy bezpieczeństwo.

W tych trudnych czasach werset ten przypomina nam, że Bóg jest obecny w naszym życiu. Zna On nasz ból i wewnętrzne zmagania. Bóg jest wiernym przyjacielem, który nigdy nas nie opuści. To On daje nam siłę do pokonywania trudności i prób, z jakimi się mierzymy. A pośród burzy obdarza nas pokojem, który przewyższa wszelki rozum.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wtedy PAN Bóg powiedział: Oto człowiek stał się jak jeden z nas, znający dobro i zło. Wygnajmy go więc, aby nie wyciągnął swej ręki i nie wziął z drzewa życia, by jeść i żyć na wieki. PAN Bóg wydalił go więc z ogrodu Eden, aby uprawiał ziemię, z której został wzięty.
> *— Rodzaju 3:22-23*

Książka: Stary Testament / Rodzaju
Tematy: dobroć, stworzenie, Życie wieczne, zlo, życie, grzech

Interpretacja:
Rodzaju 3:22-23 zawiera dość interesujące wersety. Aby zrozumieć ich znaczenie, należy najpierw poznać kontekst. Opisują one wydarzenia, które nastąpiły po tym, jak *Adam i Ewa* nie usłuchali Boga i zjedli owoc z drzewa poznania dobra i zła. Konsekwencją tego nieposłuszeństwa był grzech pierworodny oraz wypędzenie Adama i Ewy z Ogrodu Eden.

Znaczenie wersetów

Wersety te można interpretować na różne sposoby, jednak najpowszechniejsze wyjaśnienie zakłada, że Bóg nie pragnie, aby człowiek żył wiecznie w swoim upadłym stanie. Gdyby człowiek spożył owoc z drzewa życia, żyłby wiecznie w świecie pełnym grzechu i cierpienia. Intrygujące jest również sformułowanie *„jak jeden z nas”*; niektórzy uważają, że Bóg zwraca się do aniołów, podczas gdy inni widzą w tym odniesienie do *Trójcy Świętej* jako całości.

Fragment ten niesie ze sobą kilka ważnych lekcji. Po pierwsze, ukazuje powagę grzechu oraz konieczność ponoszenia odpowiedzialności za własne czyny. Po drugie, dowodzi, że

praca jest Bożym nakazem i sposobem na przywrócenie relacji między ludzkością a Bogiem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Który wydał samego siebie za nas, aby nas wykupić od wszelkiej nieprawości i oczyścić sobie lud na własność, gorliwy w spełnianiu dobrych uczynków.
>
> *— Tytusa 2:14*

Książka: Nowy Testament / Tytusa
Tematy: dobroć, oczyszczenie, Odkupiciel, ofiara, grzech

Interpretacja:
Werset *Tytusa 2:14* jest dla chrześcijan jednym z najważniejszych w Biblii, gdyż zawiera samą istotę *zbawienia i odkupienia przez Jezusa Chrystusa*. Fragment ten mówi o tym, jak Bóg – przez swojego Syna Jezusa – oddał samego siebie, aby odkupić nas od wszelkiego zła i oczyścić sobie lud gorliwy w czynieniu dobra.

Słowo *„odkupienie”* w tym wersecie odnosi się do uwolnienia od grzechu i winy, które nas zniewalają i oddzielają od Boga. Dzięki swojej ofierze na krzyżu Jezus Chrystus odkupił nas z grzechów, obdarzył nowym życiem w swoim imieniu i wybawił od wiecznego potępienia.

Z kolei słowo *„oczyścić”* odnosi się do wewnętrznej przemiany, jaka dokonuje się w nas, gdy zbliżamy się do Boga i przyjmujemy Jezusa Chrystusa jako swojego Zbawiciela. Oczyszczeni przez Bożą łaskę, stajemy się nowymi ludźmi – wolnymi od grzechu i bardziej podobnymi do Chrystusa.

Co jednak oznacza bycie ludem Bożym? Określenie to odnosi się do osób, które zostały odkupione i oczyszczone przez Bożą łaskę oraz żyją zgodnie z Jego wolą. *Innymi słowy, ludem Bożym stają się ci, którzy przyjmują Jezusa Chrystusa jako swojego Zbawiciela i żyją według Jego nauki*.

Ponadto List do *Tytusa 2:14* wskazuje, że lud ten musi odznaczać się gorliwością w czynieniu dobra. Oznacza to, że zbawieni powinni dążyć do czynienia dobra i służenia innym, naśladując przykład Jezusa Chrystusa. Wiara chrześcijańska nie jest jedynie kwestią przekonań, lecz także działań i dobrych uczynków w świecie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*